

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

27 maj 2020

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XII, NUMER 540

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 28.05.2020 r.

Kochani.

Tak jak zapowiadałem, przed nami dalszy etap pracy duchowej, osobistej w związku z charyzmatami. Kontynuujemy pracę z charyzmatami. Codzienna formacja powinna trwać ok. 20 min. Rozpoczynamy modlitwę hymnem do Ducha Świętego, a kończymy ją modlitwą: sekwencja do Ducha Świętego. To dwie stare i szanowane modlitwy Kościoła. Chciałbym, aby każdy z nas je umiał i praktykował.

Mamy wiele charyzmatów biblijnych wymienianych, a innych będę Was uczył w przyszłym roku i na innych etapach życia. Każdy charyzmat podzielony jest na 3 dni: 1. dzień – wyjaśnienie go w świetle Pisma Świętego, uwagi ogólne oraz napisanie modlitwy o ten charyzmat dla siebie. 2. dzień – zauważenie charyzmatów w Tradycji Kościoła oraz napisanie modlitwy o ten charyzmat dla członków wspólnoty. 3. dzień – odpowiedzi na 3 pytania i zawierzenie tego charyzmatu (osobistego czy we wspólnocie) Maryi, odmawiając w tym celu 10 różańca.

Każdy z Was na mocy Sakramentu Chrztu ma w sobie charyzmat. Wraz z Duchem Świętym starajcie się na tym etapie odkrywać jaki charyzmat nosisz w sobie i jak Duch Święty chce przez Ciebie działać.

Na owocną pracę, błogosławię +

Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew, oraz zamykam w Sercu Maryi.

ks. Damian, Pasterz

Czwartek:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.
2. Charyzmat ewangelisty (Ef 4,11-13)

Ewangelista lub ewangelizator, inaczej głosiciel Ewangelii to wierzący, który prowadzi działalność ewangeliczną, głosi kerygmat, nie angażując się w sprawowanie władzy w swojej wspólnocie, swobodnie podróżuje, wrażliwy na natchnienia Ducha Świętego i potrzeby ludzi zagubionych, wśród których posługuje. Do nich zaliczymy Ewangelistów, Apostołów, uczniów Jezusa, jak np. św. Barnabę. Wbrew myśleniu, że to taka osoba, która jest powołana do spisania Ewangelii. Owszem, tym charyzmatem odznaczyli się autorzy ksiąg Pisma Świętego, Ewangelii, ale nie tylko. Każda bowiem księga Pisma Świętego niesie w sobie Dobrą Nowinę o miłości Boga, grzechu człowieka i zbawieniu w Jezusie.

Dziś charyzmat ten realizowany podobnie. Ewangelista jest powołany do służby w świecie, ale i do wewnątrz kościoła lokalnego, tak aby przyprowadzać ludzi do Jezusa Chrystusa. Może się do dzieła poprzez nauczanie w różnych miejscach, ale jednocześnie przez różnego rodzaju pisma czy książki. Do nich zaliczymy chociażby św. Jana Pawła II, który swoimi podróżami papieskimi odwiedził wiele krajów i zakątków ziemi.

3. Napisz modlitwę o charyzmat ewangelisty dla siebie
4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Piątek:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.
2. Tradycja Kościoła nt. charyzmatów:

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski

V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz

V-ce lider

Animatorzy diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Paškiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Oprócz omawiania poszczególnych charyzmatów Orygenes czasami podaje całe zestawy darów, a więc gotowe *listy charyzmatów*. Co ciekawe, wcale nie zawsze są one wprost wzorowane na wyliczeniach, jakie można znaleźć w Nowym Testamencie. Oto przykład takiej krótkiej listy darów duchowych:

W Duchu Świętym „zawiera się istota wszystkich darów; «jednym jest udzielane przez Ducha słowo mądrości, innym słowo poznania, a jeszcze innym wiara» (1 Kor 12,8-9), a dzieje się tak u poszczególnych ludzi, którzy potrafią Go przyjąć”.

A oto podobne zestawienie darów, w którym Orygenes wyraźnie powraca do idei, że chociaż pożyteczną rzeczą jest zdobywać mądrość w sprawach Bożych, to ostatecznie zbawieni jesteśmy przecież przez wiarę: „Mądrość pochodząca od Boga [...] jest pierwszym z tak zwanych darów Bożych. Drugie po niej miejsce wśród darów Bożych zajmuje, jak piszą znawcy tych zagadnień, tak zwana wiedza, trzecie miejsce wiara, albowiem trzeba, aby także ludzie prości, którzy wedle swych sił pragną osiągnąć pobożność, zostali zbawieni” (tu powołuje się na 1 Kor 12,8-9). „Nie każdy zatem człowiek został obdarzony mądrością Bożą; posiadają ją ci, którzy się wyróżniają wśród chrześcijan”. Ponieważ często zdarza się dziś pomijanie listy charyzmatów, które św. Paweł podał w Liście do Rzymian (Rz 12,6-9), tym bardziej warto zauważyć, że Orygenes nie zaniedbywał sięgania także do tego miejsca w Biblii w poszukiwaniu danych świadczących o różnorodności działania Bożego Ducha.

„Zastanówmy się nad wymienionymi przez Apostoła darami: wymienia więc prorocтво, dar posługiwania, dar nauczania, zachęte, szafowanie, to znaczy rozdawanie, stanowisko przełożonego i dzieła miłosierdzia”.

Spotkamy też listę ułożoną na podstawie lektury dwunastego rozdziału 1 Listu do Koryntian, z której wyraźniej dowiemy się o *dwóch rodzajach wiary*, wiary „zwykłej” i wiary jako charyzmatycznego daru: „Dar wiary Paweł w wykazie darów Bożych wymienił na trzecim miejscu po mądrości i umiejętności poznania, mówiąc: «Innemu dar wiary w tym samym Duchu» (1 Kor 12,9)”. Jest to „wiara udzielana przez Boga obok tej wiary, która jest w nas [...]; [taka] wiara to cnota, pochodząca od Boga – rodzi się dopiero wówczas, gdy pojawi się w nas cnota pochodząca z naszego wolnego wyboru, i to właśnie znaczy, że Bóg udziela «łaski po łasce»”. Charyzmatyczne obdarowania można porównać ze zmysłami cielesnymi, gdyż pełnią one analogiczną rolę w świecie ducha jak zmysły w świecie materialnym. Podobnie jak cielesne zmysły pozwalają zrozumieć świat materialny i umożliwiają sprawne poruszanie się w nim, tak samo *charyzmaty jako zmysły duchowe* dają nam zrozumienie Bożego planu oraz zdolność przeżywania naszych dni po Bożemu: „Pismo poucza, że istnieje jakiś święty zmysł, osiągalny wyłącznie dla błogosławionych [...]: wzrok, zdolny do oglądania rzeczy niematerialnych, w których objawiają się cherubini i serafini, słuch potrafiący rozróżnić dźwięki nieistniejące w powietrzu, smak kosztujący żywego chleba, który zstąpił z nieba i udziela życia światu (por. J 6,33), węch odczuwający zapachy, o których powiedział Paweł, że «są miłą Bogu wonią Chrystusową» (por. 2 Kor 2,15), oraz dotyk, o którym wspomina Jan, mówiąc, że dotykał rękami Słowa życia (por. 1 J 1,1)”. Ostatecznym celem udzielenia charyzmatów przez Boga jest powstanie sprawnego i skutecznego w działaniu organizmu Kościoła – Ciała Chrystusa. Wczytajmy się we wspaniałą wizję Kościoła, jaką rozciąga przed nami Orygenes. Jest to z jednej strony Kościół złożony ze zwykłych ludzi, a z drugiej – Kościół pełen mocy Ducha dzięki udzielonym charyzmatom. „Jeden zajmuje się badaniem mądrości Bożej i nauki słowa oraz we dnie i w nocy nieustannie rozmyśla nad Prawem Bożym – ten jest okiem tego wielkiego ciała. Ktoś inny zajmuje się posługiwaniem braciom i ubogim – ten jest ręką tego świętego ciała. Jeszcze inny jest gorliwym słuchaczem słowa Bożego – on jest uchem ciała. Inny znów okazuje pilność, nawiedzając chorych, karcąc prześladowców, wspomagając tych, co się znaleźli w trudnej sytuacji: takiego niewątpliwie nazwiemy nogą kościelnego ciała”

3. Napisz modlitwę o charyzmat ewangelisty dla wspólnoty.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Sobota:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

2. Refleksja nad pytaniami:

- Dlaczego uważam, że mam ten charyzmat? Dlaczego uważam, że go nie mam? Jak rozpoznać obdarowanie czy brak obdarowania tym charyzmatem?

- Jak ten charyzmat ubogaca / może ubogacić Ciebie?

- Dlaczego pragniesz tego charyzmatu / dlaczego jego nie pragniesz? (proszę wnikać głęboko w swoje motywacje).

3. Zawierzenie tego charyzmatu osobistego czy wspólnoty Maryi – odmówienie 10 różańca, tajemnica Zesłanie Ducha Świętego.
4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Niedziela:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.
2. charyzmat pasterza (Ef 4,11-13)

Obraz Pasterza w Piśmie Świętym jest dość często spotykany. Widzimy ten obraz w Starym i w Nowym Testamencie. Sam Jezus mówił o sobie, że jest Dobrym Pasterzem (J 10). Pasterz jest obrońcą dla stada, które zostało mu powierzone. Pasterz to sługa Boży oddany tym, którym służy, posiada osobiste relacje z wiernymi, w nadprzyrodzony sposób przyciąga ludzi. Jego życie jest ściśle związane z życiem wspólnoty. Serce pasterza ma troszczyć się o innych ludzi, dawać im duchowe dobra, poczucie bezpieczeństwa, uwalniać i ochraniać. Prawdziwy pasterz nie może być najemnikiem, wykonującym swoją pracę, nie jest też istotne jego wykształcenie i zdolności administracyjne, ale namaszczenie do budowania wspólnoty Kościoła. Może mieć szczególnie serce do określonej grupy ludzi, której jest duszpasterzem. Pasterz powinien sam mieć duchowego ojca / kierownika.

Dziś ty charyzmatem obdarzeni są ludzie, którzy tworzą różnego rodzaju wspólnoty, nie koniecznie je zakładając. Charyzmat ten nie pozbawia wspólnoty trudności, przed którymi musi stanąć, ale pomaga je przejść i w taki sposób przetrwać, aby owe sytuacje scaliły wspólnotę. Charyzmat ten połączony jest dość często z innymi charyzmatami służby i przepowiadania, bowiem Pasterz buduje wspólnotę poprzez obecność, czyny i głoszone słowo. Rzadko charyzmat ten określany jest wobec wspólnoty. Dotyczy on wtedy działalności wspólnoty, która pomaga człowiekowi wyjść z trudności, aby cieszyć się pełnią życia w Jezusie.

3. Napisz modlitwę o charyzmat pasterski dla siebie.
4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Poniedziałek:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.
2. Tradycja Kościoła nt. charyzmatów:

Wielki Aleksandryjczyk uczył o potrzebie zwiększonej czujności duchowej właśnie wtedy, kiedy człowiek zaczyna odkrywać w sobie działanie Ducha Świętego. Nawet w charyzmatyku pozostają przecież grzeszne słabości, a największą spośród nich jest pycha, w jego samopoczuciu wynosząca człowieka ponad wspólnotę Kościoła i ponad „zwykłych wierzących”. Tak jak ktoś zamożny patrzy z góry na ludzi ubogich, jak obfitujący w dobra protekcyjnie traktuje gorzej sytuowanych, tak samo chrześcijanin napełniony charyzmatami musi osobiście liczyć się z niebezpieczeństwem pychy: „Wbijam się w pychę również wtedy, gdy rozumiem słowo Boże i jestem mądrzejszy od innych. Albowiem «wiedza wbija w pychę» (1 Kor 8,1). [...] [Dary duchowe] w człowieku słabym wzniesają pychę i pewne samozadowolenie, kiedy mu się wydaje, że jest doskonalszy od innych [...]. Często grzech pychy rodzi się na skutek darów duchowych [...]. Kto się jeszcze znajduje wśród ludzkiego rodzaju i przebywa w doczesnej światłości, powinien obawiać się nie tylko tego, co za dobro uchodzi w oczach tego świata, ale również i tego, co jest prawdziwym dobrem, ponieważ nie możemy udźwignąć tego, co wielkie: [...] pychę rodzi zarówno obfitość pokarmów, jak i dary duchowe”. Nie są to rozważania tylko teoretyczne. Orygenes znał takie przypadki z osobistego doświadczenia: „wielu było takich, którzy otrzymawszy dar posługiwania lub dar nauczania, myśleli więcej, niż należy – i urosłszy w pychę lub doznawszy osłabienia w zbytkach, upadli. Przekonywał się wtedy, jak w praktyce sprawdza się nauczanie biblijne z 1 Listu do Koryntian: „ten, kto posiadał znajomość tajemnic lub prorocत्व, ale miłości nie miał, stał się jako miedź brzęcząca albo cymbał brzęcząca”. Przypadki takie niestety zdarzały się w II i III wieku we wspólnocie Kościoła, przypominając, że nawet autentyczny charyzmat nie jest gwarancją właściwej posługi charyzmatyka: „Widzimy przecież, że niektórzy otrzymali łaskę nauki albo dar zachęcania ludu, lecz z tego powodu stali się dumni i pyszni i popadli pod osąd diabła; inni otrzymali łaskę, ale zmarnowali ją przez duchowe niedbalstwo i gnuśne życie”.

3. Napisz modlitwę o charyzmat pasterski dla wspólnoty.
4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Wtorek

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.
2. Refleksja nad pytaniami:
  - Dlaczego uważam, że mam ten charyzmat? Dlaczego uważam, że go nie mam? Jak rozemnić obdarowanie czy brak obdarowania tym charyzmatem?
  - Jak ten charyzmat ubogaca / może ubogacić Ciebie?
  - Dlaczego pragniesz tego charyzmatu / dlaczego jego nie pragniesz? (proszę wnikać głęboko w swoje motywacje).
3. Zawierzenie tego charyzmatu osobistego czy wspólnoty Maryi – odmówienie 10 różańca, tajemnica Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny.
4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Środa:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.
2. Charyzmat miłości (1 Kor 13)

To szczególny charyzmat, który w nauczaniu św. Pawła jest największym charyzmatem, najlepszą drogą doskonalenia swojego wnętrza, najlepszą drogą prowadzącą do nieba. Miłość ta, mająca różne znamiona, o których pisze św. Paweł, jest fundamentem życia charyzmatycznego. Początek nauczania św. Pawła w tym tekście, odnosi do stworzenia: ludzi i aniołów, posiadających rozum i wolną wolę, następnie do charyzmatów. Miłość jest największym charyzmatem. Choć występuje on tak samo jak wiara i nadzieja jako cnota teologiczna, to rozumieć go należy jako hojny dar Ducha Świętego.

Miłość w ujęciu chrześcijańskim jest postawą, taką samą, jaką miał Jezus wobec Ojca i każdego człowieka. Przykazani miłości o którym mówił Jezus: „Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych ” (Mk 12,30-31). Przykazanie miłości do Ojca, jak Jezus dotyczy: serce – swoje pragnienia jednocześnie z Ojcem, duszą – moje istnienie, centrum mojego życia – wypełnia je Bóg, umysłem – wszelkie moje myśli, plany i marzenia – oddaje Bogu, i mocą – siłą moją staje się Bóg. Znak tego mamy na krzyżu serce – przebite na krzyżu; dusza – Jezus powiedział: Ojciec w Twoje ręce powierzam Ducha mojego; umysł – nosił koronę cierniową; mocą – ręce i nogi pozwolił sobie przybić. Bliźniego – każdego człowieka Jezus ukochał tak, że za niego umarł. Miłość charyzmatyczna, to miłość która jest realizowana w taki sposób w mocy Ducha Świętego, gdyż sami do takiej miłości nie dojdziemy. Pierwszym owocem życia w Duchu Świętym jest bowiem miłość.
3. Napisz modlitwę o charyzmat dla siebie.
4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Ogłoszenia

1. **Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**

Informacje o spotkaniach będą na bieżąco przekazywane przez pogotowie modlitewne